

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi autoverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi autoverolakia siten, että muuttotavaroissa maahan tuotavan ajoneuvon alennus autoverosta koski myös ennen varsinaista Suomeen muuttoja Suomessa väliaikaisesti oleskelleen ulkomailla käytössä ollutta ajoneuvoa. Myös ulkomailla opiskelleiden oikeutta alennukseen Suomeen tuomansa ajoneuvon verosta

muutettaisiin. Lisäksi muuttotavaroissa Suomeen tuotujen ajoneuvojen verotonta luovutusta rajoittavia niin sanottua karenssiaikaa koskevia säännöksiä selvennettäisiin.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila

1.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Muuttoautot

Muuttotavaroissa maahantuotavalle ajoneuville, jäljempänä *muuttoauto*, myönnettävää veron alennuksesta säädetään autoverolain (1482/1994) 25, 25 a, 26 ja 27 §:ssä. Säännösten tarkoituksena on varmistaa, ettei Suomeen muuttava henkilö joudu muuttonsa yhteydessä suorittamaan uudelleen autoveroa sellaisesta taloudessaan käytössä olleesta ajoneuvosta, josta on mahdollisesti jo maksettu veroja ajoneuvon käyttöönottoaan. Säännöksillä pyritään välttämään ajoneuvojen kaksinkertainen kulutusverotus maasta toiseen muutettaessa. Lähtökohtana on näin ollen, että muuttoautoetu koskee vain sellaista ajoneuvoa, joka on ollut muuttajan yksityistaloudessa ulkomailla käytössä. Muuttotapahtumaa sinänsä ei katsota etuun oikeuttavaksi perusteeksi, jolloin maahan voisi verodulla tuoda ulkomailla käyttämättömän ajoneuvon. Tästä syystä lakiin on otettu säännöksiä ajoneuvon omistuksen ja ulkomailla käytön vähimmäispituudesta.

Muuttoauton veron alennus myönnetään

myös Suomessa aikaisemmin vakinaisesti asuneelle henkilölle, joka on esimerkiksi työsuhteen vuoksi oleskellut ulkomailla, minkä vuoksi lakiin on ollut tarpeen sisällyttää tarkat säännökset ajoneuvon ulkomailla käytön pituuden ohella myös muuttajan ulkomailla oleskelun vähimmäispituudesta. Lain mukaan muuttoautosäännöksiä sovelletaan kuitenkin samalla tavalla sekä Suomeen ensimmäistä kertaa muuttaviin että sellaisiin paluumuuttajiin, jotka ovat aikaisemmin asuneet Suomessa eräin ulkomailla opintojaan suorittaneita henkilöitä koskevin rajoituksin.

Muuttoautoedun perussäännös sisältyy autoverolain 25 §:n 1 momenttiin, jonka mukaan maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään 80 000 markalla ehdolla, että muuttaja on välittömästi ennen muuttoaan ollut ulkomailla yhtäjaksoisesti vähintään vuoden ajan ja että ajoneuvo on välittömästi ennen muuttoa ollut muuttajan tai hänen avio puolisonsa omistuksessa tai omistukseen johtavassa hallinnassa ja muuttajan käytössä vähintään kuuden kuukauden ajan. Lisäksi edellytetään, että muuttajan mahdollisesti aikaisemmin tuomalle muuttoautolle säädetty luovutusrajoitusta koskeva määräaika eli niin

sanottu karenssi-aika on kulunut umpeen.

Muuttajan on usein tarpeen erilaisten muuttoa koskevien käytännön järjestelyjen hoitamiseksi tai muista tähän verrattavista syistä oleskella Suomessa ennen varsinaista muuttoa. Tämän mahdollistamiseksi autoverolain 26 §:n 1 momenttiin on sisällytetty säännös, jonka mukaan muuttaja voi ulkomailla olonsa aikana käydä Suomessa tilapäisesti ilman, että näillä käynneillä olisi vaikutusta 25 §:n 1 momentissa edellytettyihin muuttajan ulkomaillaoloa ja ajoneuvon käyttöä koskevien määräaikojen täyttymiseen. Tilapäinen oleskelu Suomessa ei siis katkaise muuttajalta edellytettyä yhtäjaksoista ulkomaillaoloa ja ajoneuvon käyttöä ulkomailla ennen Suomeen muuttoa. Verotuskäytännössä, samoin kuin oikeuskirjallisuudessa, on kuitenkin katsottu, ettei tilapäinen oleskelu voi päättyä muuttoon Suomeen, vaan henkilön on palattava ennen varsinaista maahanmuuttoa ainakin joksikin aikaa ulkomaille.

Autoverolain 26 §:n 1 momentin mukaan tilapäiset käynnit ovat mahdollisia työn, asunnon hankinnan tai muuttajan olosuhteet huomioon ottaen pakottavaksi katsottavan syyn, tavanomaisen lomamatkan tai siihen verrattavan lyhyehkön oleskelun johdosta. Laissa ei ole säädetty tilapäiselle oleskelulle kiinteää enimmäispituutta. Tätä ei ole pidetty tarkoituksenmukaisena, koska muuttajien tilanteet vaihtelevat tapauksittain. Verotus- ja oikeuskäytännössä tilapäiseksi oleskeluksi on katsottu muun muassa kestoltaan lyhyet, välttämättömät työmatkat Suomeen sekä työn hankintaan liittyvä lyhytaikainen oleskelu Suomessa. Säännöksessä tarkoitettu pakottavaksi syyksi on puolestaan katsottu muun muassa oma tai lähiomaisen vakava sairastuminen, joka edellyttää hoitoa Suomessa. Sen lisäksi, että säännöstä sovellettaessa on kiinnitetty huomiota oleskelun syihin, tilapäisyyttä arvioitaessa on otettu huomioon myös eri syistä johtuva Suomessa oleskelun kokonaismäärä muuttoa edeltävän yhden vuoden aikana.

Autoverolain 25 §:n 2 momentin mukaan oikeutta muuttotavarana maahan tuotavan ajoneuvon veron alennukseen ei ole henkilöllä, joka on muuton ajankohtana alle 18-vuotias, eikä myöskään Suomessa aiemmin asuneella henkilöllä, joka on oleskellut ul-

komailla pääasiassa opiskelun johdosta.

Alaikäisiä koskeva rajoitus sisällytettiin lakiin vuoden 1995 alusta voimaan tulleella autoverolain muutoksella. Samassa yhteydessä poistettiin edellytys siitä, että muuttoauto oli tai olisi voitu ostaa muuttajan ulkomailla ansaitsemilla varoilla. Ilman tätä rajoitusta esimerkiksi perheensä mukana ulkomailla oleskelleella alaikäisellä lapsella olisi ollut mahdollisuus tuoda mukanaan muuttoauto. Tuontioikeuden laajentaminen alaikäisiin olisi ollut säännösten tarkoituksen vastaista, koska muuttoauto ei yleensä ole voinut olla lapsen tai nuoren omassa käytössä ulkomailla tavalla, jota muuttoautosäännöksissä edellytetään.

Opiskelijoita koskeva rajoitus puolestaan perustuu opiskelijoita koskevaan erityisjärjestelyyn, josta säädetään yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahanmuutossa sovellettavista verovapauksista annetussa neuvoston direktiivissä (83/182/ETY). Direktiivin mukaan vakituisen asuinmaan ei katsota muuttuvan siitä syystä, että henkilö oleskelee toisessa maassa opiskelun takia. Tämä tarkoittaa sitä, että opiskelijalla on mahdollisuus käyttää ulkomailla oleskellessaan ajoneuvoa suorittamatta siitä mahdollisia oleskelumaan veroja ilman, että tätä käyttöä rajoittavat vastaavat lyhyehköt määräajat kuin muita väliaikaisesti maassa oleskelevia. Koska ulkomailla opiskelevan henkilön vakituisen asuinpaikan katsotaan säilyvän opiskelun ajan Suomessa, hänellä on mahdollisuus ulkomailla ajaa Suomessa rekisteröidyllä ajoneuvolla. Tästä syystä myös autoverolaissa on lähdetty siitä, ettei opiskelijalla ole vastaavaa tarvetta hankkia talouteensa ajoneuvoa ulkomailla ollessaan kuin muilla, kyseisessä maassa vakituiseksi asuviksi katsottavilla henkilöillä.

Autoverolain 26 §:n 2 momentin mukaan opiskelukuksi katsotaan yliopiston tai muun oppilaitoksen tutkinto-ohjelmaan kuuluvaan suoritukseen valmistautumista koskeva opiskelu sekä tähän liittyvä harjoittelu, jollei toimintaa ole pidettävä itsenäisenä tutkimustoimintana. Säännöksen mukaan oleskelun tarkoitusta arvioitaessa otetaan huomioon muuttoa edeltävä yhden vuoden pituinen aika. Ajanjakso, jonka ulkomailla olija sekä harjoittaa opintoja että työskentelee ansiotarkoituksessa, katsotaan lainkohtaa sovellet-

taessa opiskeluksi.

Muuttotavarana tuodun ajoneuvon käytöstä ja sen luovutusta koskevista rajoituksista säädetään autoverolain 27 §:ssä. Säännöksen tarkoituksena on estää muuttoautolle myönnettävän verotuksellisen ja taloudellisen edun keinottelunomainen tavoittelu ja tässä tarkoituksessa varmistaa, että muuttoauto todellisuudessa on muuttajan käytössä tietyn ajan vielä muuton jälkeenkin ennen kuin ajoneuvon voi veroa suorittamatta luovuttaa toiselle. Pykälän 1 momentin mukaan muuttoautoa ei saa autoveroa suorittamatta myydä, vuokrata eikä muutoin luovuttaa toiselle eikä antaa vastikkeettakaan muuttajan perheeseen kuulumattoman henkilön käytettäväksi ennen kuin ajoneuvo on ollut muuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistuksessa tai omistukseen johtavassa hallinnassa ja muuttajan käytössä vähintään kolme vuotta, josta kuitenkin vähintään yhden vuoden ajan Suomessa. Pykälän 3 momentin mukaan käyttöajaksi ei katsota aikaa, jonka ajoneuvo on ennen muuttoa ollut vapaa-alueella tai muualla maassa eikä myöskään aikaa, jonka ajoneuvo on muuton jälkeen muualla kuin Suomessa.

Säännökset tarkoittavat käytännössä sitä, että jos ajoneuvo on ollut muuttajan käytössä ulkomailla vähintään kahden vuoden ajan ennen muuttoa, sen voi veroseuraamuksitta luovuttaa vuoden kuluttua muutosta, jos ajoneuvo on muuton jälkeen ollut keskeytyksettä muuttajan käytössä Suomessa. Jos taas ajoneuvo on ollut muuttajan käytössä ulkomailla ennen muuttoa edellä sanottua lyhyemmän ajan, esimerkiksi vain säädetyn vähimmäisajan eli kuusi kuukautta, ajoneuvoa on muuton jälkeen käytettävä Suomessa kaikkiaan kaksi ja puoli vuotta ennen kuin sen voi luovuttaa maksamatta takaisin myönnettyä veron alennusta.

Ajoneuvon väliaikainen veroton käyttö

Autoverolain 2 §:n 2 momentissa säädetään ulkomailla rekisteröidyn niin sanotun turistiauton väliaikaisesta verottomasta käytöstä Suomessa. Säännöksen mukaan muualla kuin Suomessa vakinaisesti asuva voi omaa tarvettaan varten tuoda maahan ulkomailla rekisteröidyn ajoneuvon täällä tapahtuvaa väliaikaista käyttöä varten ilman, että siitä olisi

suoritettava Suomessa autoveroa. Veroton käyttö on sallittua vain määräajan eli enintään kuuden kuukauden keskeytymättömän tai keskeytyvän ajan kahdentoista kuukauden jakson kuluessa. Koska käytännössä voi esiintyä tilanteita, joissa ajoneuvon väliaikaisen käytön säännönmukainen määräaika on liian lyhyt, tulliviranomainen voi autoverolain 32 §:n nojalla hakemuksesta pidentää tätä aikaa enintään yhdellä vuodella. Määräajan päättyessä ajoneuvo on vietävä maasta tai sen osalta on ryhdyttävä autoverolain 36 §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin taikka siitä on suoritettava autovero.

Väliaikaisesti verotonta turistiautoa voi käyttää vain sellainen henkilö, jonka vakinaisen asuinpaikka ei ole Suomessa. Verotonta käyttöä koskevaa säännöstä täydentävät autoverolain säännökset siitä, millä edellytyksillä henkilö katsotaan muualla kuin Suomessa asuvaksi. Autoverolain 33 §:n mukaan pääsääntönä on, että henkilön vakinaisen asuinpaikan katsotaan määräytyvän sen paikan mukaan, jossa hän asuu vähintään 185 päivää kalenterivuodessa arvioituna henkilökohtaisten, ammatillisten ja muiden sitheidensä perusteella. Henkilön vakinaisen asuinpaikan ei katsota muuttuvan, vaikka hän yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa opiskelua varten oleskelee muussa maassa. Tältä osin lain säännökset vastaavat edellä mainitun direktiivin 83/182/ETY säännöksiä.

1.2. Nykytilan arviointi

Muuttajien asteittainen asettautuminen Suomeen

Autoverolain 25 §:n 1 momentin mukaan muuttoautoksi voidaan hyväksyä vain välittömästi ennen muuttoa ulkomailla oleskelleen henkilön ulkomailla käytössä ollut ajoneuvo, joka tuodaan maahan muuton yhteydessä. Lain mukaan muuttoauton veron alennusta ei voida myöntää henkilölle, joka on ennen varsinaista muuttoaan oleskellut Suomessa muutoin kuin autoverolain 26 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tilapäisesti. Vaikka lain tarkoitus onkin varmistaa se, että veron alennus koskee vain ulkomailta muuttavan henkilön ulkomailla käytössä olutta ajoneuvoa, säännös ulkomailla oleske-

lun ja käytön välittömyydestä ennen muuttoa on osoittautunut ongelmaksi silloin, kun Suomeen muuttaminen tapahtuu vähitellen.

Ulkomailla saapuvan henkilön maahantulohetkellä ei välttämättä ole selvää, onko hän muuttamassa maahan pysyvästi vai vain väliaikaisesti. Jos kysymys on väliaikaisesta oleskelusta, jossa henkilön vakinaisen asuinpaikan katsotaan edelleen olevan ulkomailla, henkilöllä on oikeus tuoda ulkomaan rekisterissä oleva ajoneuvo maahan autoverolain 2 §:n 2 momentin nojalla väliaikaisesti verottomana turistiautona. Alunperin määräaikaiseksi tai muutoin väliaikaiseksi oletetun oleskelun muodostuessa pysyvämmäksi esimerkiksi työsuhteen vakinaistamisen tai pidentymisen vuoksi ja ajoneuvon väliaikaista käyttöä koskevien määräaikaisten kuluttua umpeen ajoneuvolle ei voida myöntää muuttoauton veronalennusta, koska muuttaja ei ole oleskellut eikä ajoneuvoa ole käytetty ulkomailla säännösten edellyttämällä tavalla välittömästi ennen muuttoa. Samasta syystä muuttajalla ei ole mahdollisuutta ilmoittaa muuttoautoksi sellaista käytössään ollutta ajoneuvoa, joka on jäänyt muuttajan väliaikaisen maassaoloajan ajaksi ulkomailla. Tämä tarkoittaa sitä, että maahan pysyvästi asumaan jäävä ei voi ilmoittaa muuttoautoaan ajoneuvoa, joka on tosiasiansa ollut hänen käytössään ulkomailla ennen väliaikaista Suomeen saapumista. Muuttoautosäännösten perimmäinen tarkoitus kaksinkertaisen kulu- tusverotuksen välttämisestä ei näissä tapauksissa toteudu.

Opiskelijoita koskevat rajoitukset

Autoverolain 25 §:n 2 momentin mukaan muuttoauton veron alennusta ei myönnetä henkilölle, joka on oleskellut ulkomailla pääasiassa opiskelun johdosta. Autoverolain 26 §:n 2 momentin mukaan oleskelun tarkoitusta arvioitaessa tarkastellaan muuttoa edeltävän yhden vuoden pituista aikaa. Näiden kahden säännöksen yhteensovittaminen ja soveltaminen käytännössä on osoittautunut ongelmalliseksi erityisesti niissä tapauksissa, joissa ulkomailla on oleskeltu pitkään ja joissa oleskeluun on liittynyt muutakin kuin opiskelua.

Autoverolain 25 §:n 2 momentin sanamu-

don on oikeuskäytännössä katsottu edellyttävän sitä, että ulkomailla oleskelun tarkoitusta arvioitaessa on merkitystä sillä syyllä, jonka vuoksi henkilö on alunperin muuttanut ulkomailla. Tällöin on muun muassa katsottu, että alaikäisenä vanhempiensa mukana ulkomailla lähteneen ulkomailla muutto tai oleskelu ulkomailla ei ole johtunut pääasiassa opiskelutarkoituksesta vaan perhesyistä. Näissä tapauksissa muuttoauton tuonnille ei ole nähty estettä, vaikka henkilö tosiasiansa on opiskellut ulkomailla. Joissakin tapauksissa muuttoauton tuonti on katsottu sallituksi jopa silloin, kun henkilö on muuttoaan edeltävän viimeisen vuoden aikana pääasiallisesti opiskellut. Oikeuskäytännössä on tällaisissa tapauksissa annettu pääpaino lähtijän alkuperäiselle tarkoitukselle ja näin ollen syrjäytetty autoverolain 26 §:n 2 momentin säännös tarkastelun rajaamisesta viimeiseen vuoteen ulkomailla.

Säännösten soveltaminen oikeuskäytännössä hyväksytyllä tavalla siten, että muuttajan alkuperäiselle lähdön syyllä tai ulkomailla oleskelun tarkoitukselle annetaan ratkaiseva merkitys oleskelun luonnetta arvioitaessa, on hallinnollisesti ongelmallista erityisesti näyttökysymysten vuoksi. Syyt ovat usein varsin henkilökohtaisia ja viranomaisten vaikeasti arvioitavissa ja tarkistettavissa, minkä vuoksi tällainen lain soveltaminen voi myös tarjota tilaisuuden keinottelulle. Perimmältään tämä tarkoittaa sitä, että ulkomailla opiskelleet muuttajat joutuvat eriarvoiseen asemaan sen mukaan, missä tarkoituksessa muuttaja on alunperin lähtenyt tai hänen voidaan katsoa lähteneen ulkomailla.

Toisaalta, jos säännöksiä sovelletaan siten, että ulkomailla oleskelun tarkoitusta arvioitaessa merkitystä annetaan yksinomaan muuttoa edeltävän viimeisen vuoden ajan tapahtumille, voidaan yhtä lailla päätyä ulkomailla vuoroin opiskelleiden ja ansiotarkoituksessa olleiden varsin eriarvoiseen kohteluun siitä riippuen, missä oleskelun vaiheessa opintoja on suoritettu. Vaikka henkilö olisi oleskellut ulkomailla vuosia ansiotarkoituksessa ja hänen voitaisiin näin ollen katsoa oleskelleen ulkomailla pääasiassa muusta syystä kuin opiskelun johdosta, tarkastelun rajaus viimeiseen vuoteen voi käytännössä tarkoittaa sitä varsin kohtuuttomana pidettä-

vää lopputulosta, että juuri ennen muuttoa suoritettavat opinnut estävät sellaisenkin ajoneuvon tuonnin, joka on ollut muuttajan taloudessa ulkomailla käytössä aikana, jolloin hän ei ole opiskellut.

Muuttoautojen luovutusrajoitusta koskeva karenssiaika

Autoverolain 27 §:ää tulkittaessa on ollut epäselvää, onko muuttoauton myynti ulkomaille kesken sen luovutusrajoitukselle säädetyn karenssiajan sellainen luovutus, jonka seurauksena muuttajalta tulisi kantaa takaisin myönnetty veron alennus. Tulkintaa, jonka mukaan veroa ei ole perittävä takaisin, voidaan sinänsä pitää perusteltuna siitä syystä, ettei tällainen ajoneuvo ole autoverolaissa tarkoitettulla tavalla Suomessa käytössä eikä siitä näin ollen synny veronsaajan kannalta menetettyä verotuloa.

Koska muuttoauton karenssiaika ei kuitenkaan lain mukaan kulu ajalta, jolloin ajoneuvoa ei käytetä muuton jälkeen Suomessa, ajoneuvon luovutusrajoitukselle säädetty karenssi jää rasittamaan tällaista ajoneuvoa periaatteessa määräämättömäksi ajaksi. Jos ajoneuvo palaa takaisin Suomessa käytettäväksi jonkun muun tuomana, tätä voidaan pitää sellaisena laissa tarkoitettuna ajoneuvon käyttönä, josta seuraa verovastuu ajoneuvon alunperin tuoneelle muuttajalle. Veroseuramus voi näissä tilanteissa olla kohtuuton, koska muuttaja ei välttämättä ole edes tietoinen auton myöhemmästä maahantuonnista tai käytöstä Suomessa.

Voimassa olevan lain mukaan on myös epäselvää, miten autoverolain 25 §:ssä säädettyjä vaatimuksia tulisi soveltaa sellaiseen muuttajaan, joka tuo maahan uutta muuttoautoa aikaisemmin tuodun muuttoauton karenssiajan jäätyä kesken.

2. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Asteittainen asettautuminen Suomeen

Ehdotuksen tavoitteena on muuttaa muuttoautosäännöksiä siten, että ne mahdollistaisivat työ- tai henkilökohtaisista syistä johtuvan asettautumisen Suomeen nykyistä

pitemmällä aikavälillä. Samalla tavoitteena on laajemminkin muuttaa muuttoautosäännöksiä joustavimmiksi siten, että ne vastaisivat nykyistä paremmin niihin käytännön tarpeisiin, joita erityisesti työn liikkuvuuden ja tehtävien kansainvälistymisen lisääntyminen asettavat maasta toiseen liikkumiselle.

Muuttoautosäännösten tarkoituksena on muuttajan yksityistaloudessa ulkomailla käytetyn ajoneuvon kaksinkertaisen verotuksen estäminen. Tätä taustaa vasten on pidettävä kohtuullisena, että maassa väliaikaisesti oleskelevalle annettaisiin oleskelun vakiinnuttua oikeus ilmoittaa muuttotavarakseen ajoneuvo, joka on muuttoautosäännöksissä edellytetyllä tavalla ollut hänen omistuksessaan ja käytössään ulkomailla, joskaan ei välittömästi ennen sitä ajankohtaa, joka katsotaan varsinaiseksi maahanmuutoksi.

Autoverolakiin ehdotetaan tästä syystä lisättäväksi säännös, jonka mukaan muuttoauton veron alennus koskisi tällaisia ajoneuvoja sillä edellytyksellä, että autoverolain 25 §:n 1 momentissa muuttoauton tuonnille säädetty määräajat ovat täyttyneet ennen sitä ajankohtaa, jona henkilö on saapunut Suomeen väliaikaista oleskelua varten. Veron alennus koskisi siten sellaisia ajoneuvoja, jotka olisi voitu ilmoittaa muuttoautoksi ajankohtana, jona henkilö saapui maahan ensimmäistä kertaa väliaikaista oleskelua varten. Käytännön syistä ehdotetaan, että muuttoautoetuun tulisi vedota määräajassa eli kuuden kuukauden kuluessa Suomeen saapumisesta, mikä vastaisi turistiauton verotonta käyttöaikaa. Niissä tapauksissa, joissa maassa turistiautona käytössä olleen ajoneuvon verottoman käytön aikaa on jatkettu tulliviranomaisen päätöksellä, ehdotetaan kuitenkin, että ajoneuvon voisi ilmoittaa verotettavaksi muuttoautona päätöksessä myönnetyn määräajan kuluessa, viimeistään kuitenkin puolentoista vuoden kuluttua väliaikaisen käytön alkamisesta.

Ehdotetulla säännöksellä ei puututtaisi mahdollisuuden oleskella tilapäisesti Suomessa autoverolain 26 §:n 1 momentissa säädettyllä tavalla. Kuitenkin ehdotetaan, että mainitussa säännöksessä rajattaisiin työn tekemisestä johtuvan oleskelun tilapäisyyttä verotuskäytännössä sovelletun mukaiseksi.

Opiskelijoita koskevat rajoitukset

Muuttoauton tuontia on edelleen tarkoitus rajoittaa niissä tapauksissa, joissa Suomessa aiemmin asunut on oleskellut ulkomailla opiskelun takia. Tavoitteena on kuitenkin muuttaa säännöksiä nykyistä yksiselitteisimmiksi lain soveltamiskäytännön yhdenmukaistamiseksi.

Ehdotuksen mukaan lähtökohtana olisi, että oleskelu ulkomailla pääasiassa opiskellen muuttoa edeltävän 12 kuukauden tarkastelujakson aikana estäisi muuttoauton tuonnin. Tarkoitus on, että opiskelun pääasiallisuus arvioitaisiin ajallisten kriteerien perusteella, koska ne ovat helpommin selvitettävissä kuin oleskelun tarkoitus. Siihen, mikä lakia sovellettaessa katsotaan opiskeluksi, ei ehdoteta muutoksia. Laista ehdotetaan kuitenkin poistettavaksi tarpeettomana säännös, jonka mukaan yhtäaikainen opiskelu ja ansiotyö luetaan opiskeluksi. Tämä johtuu siitä, että oleskelun ajallista pääasiallisuutta laskettaessa opiskelu otettaisiin joka tapauksessa huomioon.

Ehdotus tarkoittaisi sitä, että henkilön ulkomailla oleskelua arviotaessa otettaisiin huomioon ainoastaan se, onko hän tosiasiasa muuttoa edeltävän vuoden aikana opiskellut ulkomailla vai ei ja onko tämä opiskelu ollut ajallisesti ottaen pääasiallista. Henkilökohtaisia ulkomaille lähdön syitä tai oleskelun perimmäistä tarkoitusta ei tarvitsisi selvittää. Tämä vastaisi myös muuttoautosäännösten alkuperäistä tarkoitusta. Ehdotuksen toteuttaminen merkitsisi vallitsevan oikeuskäytännön muuttumista. Siten esimerkiksi alaikäisenä vanhempiensa mukana ulkomaille lähteneellä ei enää olisi oikeutta tuoda muuttoautoa lähtönsä alkuperäiseen syyhyn vedoten, jos hän on viimeisen vuoden aikana ennen Suomeen muuttoaan pääasiallisesti opiskellut ulkomailla.

Samanaikaisesti lakiin kuitenkin ehdotetaan sisällytettäväksi säännös, joka mahdollistaisi viimeistä vuotta koskevan rajauksen syrjäyttämisen. Tämä olisi tarpeen lain joustavuuden lisäämiseksi erityisesti pitkään ulkomailla oleskelleiden kohdalla silloin, kun opiskelusuorituksia tapahtuu viimeisen ulkomaillaolovuoden aikana. Muuttoauton tuonti ehdotetaan sallittavaksi silloin, kun

muuttaja voi osoittaa laissa muuttoautolle säädettyjen määräaikojen täyttyneen muuna ulkomaillaoloaikana kuin opiskellessa. Käytännössä tämä edellyttäisi, että muuttaja olisi viimeisimmän, muuttoon päättävän yhtäjaksoisen ulkomaillaolonsa aikana ollut ulkomailla muutoin kuin opiskellen vähintään vuoden ajan ja että muuttotavaroissa tuotava ajoneuvo olisi ollut niin ikään hänen omistuksessaan ja käytössään vähintään kuuden kuukauden ajan tällaisen jakson aikana. Hallinnollisen työn helpottamiseksi ehdotetaan, että näiden määräaikojen tulisi kertyä yhteisiltä ajanjaksoilta.

Muuttoautojen karenssiaika

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan muuttoauto voitaisiin kesken sen luovutusta rajoittavan karenssiajan myydä tai muutoin luovuttaa ulkomaille käytettäväksi sen aiheuttamatta veroseuraamusta ajoneuvon tuoneelle muuttajalle. Lisäksi käytännössä esille tulleiden ongelmien ratkaisemiseksi ehdotetaan, että vaurioituneen ajoneuvon voisi veroa maksamatta luovuttaa vakuutusyhtiölle. Sen varmistamiseksi, ettei ajoneuvoa tällaisten luovutusten jälkeen käytettäisi liikenteeseen Suomessa, ajoneuvo edellytettäisiin poistettavaksi Suomen rekisteristä. Siinä tapauksessa, että luovutuksen saaja tai joku muu ottaisi ajoneuvon käyttöön tai rekisteröisi sen, ajoneuvo tulisi verotettavaksi uudelleen. Verovelvollisuus asetettaisiin näissä tapauksissa ajoneuvon käyttöönottajalle tai rekisteröijälle, jolloin ajoneuvon luovuttanut muuttaja vapautuisi tästä usein tietämättään tai tahtomattaan tapahtuvasta käyttöönotosta aiheutuvasta verovastuusta.

Vaikka edellä tarkoitettu luovutus vapauttaisi alkuperäisen muuttajan verovastuusta, laissa säädetty karenssiaika jäisi alkuperäisen muuttajan osalta päättymättä. Tällä seikalla olisi vaikutusta vain niissä tapauksissa, joissa tällainen henkilö palaa myöhemmin Suomeen ja tuo mukanaan uuden muuttoauton. Vaikkakaan oletettavasti tällainen kysymys ei tule usein sovellettavaksi, laissa olisi kuitenkin syytä ratkaista, millä edellytyksillä muuttajalla olisi oikeus uuden muuttoauton tuontiin aikaisemman karenssin jäätyä kulumatta laissa edellytetyllä tavalla.

Koska ehdotuksen mukaan muuttajalla olisi mahdollisuus tietyissä tilanteissa luovuttaa muuttoautonsa veroseuraamuksitta heti muuttoauton tuonnin jälkeen jopa ajoneuvoa tosiasiallisesti Suomessa käyttämättä, olisi tarkoituksenmukaista säätää tietynpituisen odotusaika, jona muuttajan ei katsottaisi täyttävän uuden auton tuonnille autoverolain 25 §:ssä tarkoitettuja määräaikaavaatimuksia. Tämä aika ehdotetaan asetettavaksi kahden ja puolen vuoden pituiseksi, mikä vastaisi sitä aikaa, jota ajoneuvoa on käytettävä Suomessa muuton jälkeen käyttöön perustuvan karenssin päättämiseksi tapauksissa, joissa ajoneuvo on ollut muuttajan käytössä ulkomailla ennen muuttoja säädetyn vähimmäisajan. Käytännössä tämä tarkoittaisi, että aikaisemmin muuttoauton tuoneen henkilön tulisi olla ulkomailla tämän kahden ja puolen vuoden pituisen odotusajan jälkeen vähintään vuoden autoverolain 25 §:ssä tarkoitettulla tavalla, jotta hänellä olisi oikeus uuden muuttoauton tuontiin.

3. Esityksen vaikutukset

Muuttoautoja on viime vuosina tuotu maahan muutamia tuhansia vuosittain. Vuonna 1999 muuttoautoja tuotiin 4 000 kappaletta, mikä vastaa myös vuoden 2000 arvioitua tuontimäärää. Muuttoautoille myönnettävän veronalennuksen vuoksi autoveroa jää kertymättä vuosittain reilut 300 miljoonaa markkaa.

Esitys lisäisi muuttotavarana tuotavien ajoneuvojen määrää vuosittain arviolta enintään muutamalla sadalla, joiden osalta veroa jäisi

laskennallisesti kertymättä 10—20 miljoonaa markkaa. Koska tällä hetkellä osassa esityksessä tarkoitettuja tilanteita on myönnetty muuttoauton veronalennus huojennusteitse, todellinen verotuoton menetys jäisi edellä sanottua pienemmäksi.

Esitys yhdenmukaistaisi opiskelijoiden tuomien muuttoautojen verotuskohtelua ja vähentäisi tarvetta verohuojennusten hakemiseen silloin, kun maahan muutto tapahtuu asteittain. Muuttoauton veron alennuksen saaminen edellyttäisi kuitenkin joissakin tapauksissa nykyistä enemmän selvitystyötä verovelvollisten taholta.

Esitys edellyttäisi veroviranomaisten lisäävän hallinnollista ohjausta ja tiedotusta muutuneista säännöksistä. Esitys lisäisi jonkin verran veroviranomaisten työn määrää muuttoautoetua myönnettäessä, mutta toisaalta oletettavasti vähentäisi huojennushakemusten määrää. Esitys ei edellyttäisi veroviranomaisten lisäävän henkilöresursseja. Esityksellä ei olisi vaikutusta myöskään veroviranomaisten väliseen tehtävien jakoon muutoin kuin siten, että eräissä tapauksissa muuttoautojen uudelleenverotuksen toimittaisi tullilaitos, vaikka yleensä ajoneuvojen ensirekisteröinnin jälkeisistä verotustehtävistä huolehtiikin Ajoneuvohallintokeskus.

Esityksellä ei ole ympäristövaikutuksia.

4. Asian valmistelu

Asia on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä yhteistyössä Tullihallituksen kanssa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

25 §. Pykälän 1 momentissa säädetään muuttotavarana tuotavan ajoneuvon veronalennuksesta, joka on enintään 80 000 markkaa. Veronalennus ei välttämättä tarkoita sitä, että ajoneuvo on tuojalle kokonaan veroton. Koska tarkoituksena on ollut, että myös pykälän 1 momentin 3 kohdassa oleva edellytys mahdollisen aikaisemman muuttoauton karenssiajan täyttymisestä koskee sekä kokonaan verottomia että osittain verotettuja

muuttoautoja, säännöstä ehdotetaan tarkistettavaksi sanonnallisesti siten, että verotusmuuden ohelle lisättäisiin maininta alennetusta verosta.

Pykälän 2 momentissa rajoitetaan alaikäisten ja ulkomailla opiskelleiden oikeutta muuttoauton tuontiin. Yleisperusteluihin viitaten säännöstä ehdotetaan ensinnäkin muutettavaksi siten, että maininta ”opiskelun johdosta”, jonka on katsottu edellyttävän oleskelun tarkoituksen selvittämistä, muutettaisiin ”opiskeluksi”. Tarkoituksena on muuttaa

säännöksen soveltamiskäytäntöä niin, ettei muuttajan ulkomaille lähdön syyllä tai lähdön jälkeen ulkomaillaolon tarkoituksen muuttumisella olisi merkitystä oleskelun luonnetta arvioitaessa. Sitä vastoin ratkaiseva merkitys olisi sillä, onko muuttaja tosiasiallisesti opiskellut ulkomaillaolonsa aikana. Toiseksi momenttia muutettaisiin opiskelua koskevan tarkastelun keston suhteen nykyistä yksiselitteisemmäksi. Ehdotuksen soveltaminen tarkoittaisi sitä, ettei muuttoauton veron alennusta myönnettäisi, jos muuttaja on opiskellut ulkomailla muuttoa edeltävän 12 kuukauden aikana niin, että opiskelu on ollut tänä aikana pääasiallista, vaikka muuttoauton tuonnille säädetyt edellytykset muutoin täytyisivätkin. Opiskelun pääasiallisuudella tarkoitettaisiin tilannetta, jossa muuttaja on ajallisesti ottaen opiskellut enemmän kuin työskennellyt tai muutoin tehnyt muuta kuin opiskellut. Siitä, mitä luettaisiin opiskeluksi, säädettäisiin edelleen 26 §:n 2 momentissa.

Lain joustavuuden lisäämiseksi pykälän 2 momenttia muutettaisiin samalla kuitenkin niin, että tietyissä tapauksissa viimeistä vuotta koskeva rajausta voitaisiin sivuuttaa ja muuttoauton veron alennus myöntää opiskelusta huolimatta. Edellytyksenä olisi ensinnäkin, että muuttajan ulkomaillaolosta vähintään 12 kuukautta on kulunut ilman, että oleskelua tuolta ajalta katsottaisiin 26 §:n 2 momentissa tarkoitetuksi opiskeluksi. Toiseksi edellytettäisiin, että muuttaja on omistanut ja käyttänyt muuttotavaroissaan tuotavaa ajoneuvoa ulkomailla vähintään kuuden kuukauden ajan niin ikään sellaisena aikana, jona muuttajan oleskelua ei ole katsottava opiskeluksi. Näiden määräaikojen tulisi olla täyttyneitä muuttajan viimeisimmän eli muuttoon ja ajoneuvon tuontiin päättyvän ulkomaillaolon aikana, jolloin muuttajan mahdollisia aikaisempia ulkomaillaoloja ei voitaisi ottaa huomioon määräaikojen täyttymistä laskettaessa. Säädettyjen määräaikojen tulisi kertyä yhtenäisiltä jaksoilta. Osa määräajasta voisi kertyä myös muuttoa edeltävältä viimeiseltä vuodelta siltä ajalta, jona muuttaja ei ole opiskellut. Näyttövelvollisuus määräaikojen täyttymisestä muuna kuin opiskelijana olisi muuttajalla.

Yleisperusteluihin viitaten vielä ehdotetaan, että pykälään lisättäisiin uusi 3 mo-

mentti, jolla muuttoauton tuontimahdollisuutta laajennettaisiin niin sanottuun asteittaiseen maahanmuuttoon. Tarkoitus ei ole poiketa muuttoautona tuotavalle ajoneuvolle laissa asetetuista edellytyksistä muutoin kuin siten, että edellytys muuttajan oleskelun ja ajoneuvon käytön välittömyydestä ulkomaille juuri ennen varsinaista muuttoa voitaisiin sivuuttaa. Muuttoauton tuonnilta 25 §:n 1 momentissa edellytettyjen määräaikojen tulisi sitä vastoin olla täyttyneitä ennen sitä ajankohtaa, jona henkilö on saapunut Suomeen väliaikaista oleskelua varten. Asian luonteen vuoksi ei edellytettäisi, että muuttoauto olisi tällaisissa tapauksissa tuotava maahan varsinaisen muuton yhteydessä 25 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla, koska auton voisi tuoda maahan turistiautona jo väliaikaisen maassaolon aikana.

Näyttövelvollisuus sekä maahan saapumisen ajankohdasta että henkilön yhtäjaksoisesta ulkomaillaolosta sekä ajoneuvon käytöstä ja omistuksesta ulkomailla ennen tätä ajankohtaa, samoin kuin mahdollisesti aikaisemmin tuodun muuttoauton karenssiajan kulumisesta olisi muuttoautoa tuovalla. Suomeen saapumisella tarkoitettaisiin sitä ajankohtaa, jona henkilö saapuu Suomeen ensimmäistä kertaa väliaikaista oleskelua varten. Tämä johtuu siitä vaatimuksesta, että henkilön on oleskeltava ja myös käytettävä ajoneuvoaan ulkomailla välittömästi ennen sitä ajankohtaa, josta muuttoauton veroedun edellytykset lasketaan. Suomeen saapumistaan edeltävän vuoden aikana henkilö ei saisi oleskella Suomessa muutoin kuin 26 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla tilapäisluonteisesti.

Säännösehdoituksessa tarkoitettu muuttoautoetu koskisi sekä sellaista ajoneuvoa, joka on ollut maassa väliaikaisesti oleskelevan käytössä Suomessa autoverolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuna turistiautona että sellaista ajoneuvoa, joka on ollut ulkomailla henkilön väliaikaisen maassaolon ajan. Muuttoautoa koskeva veroilmoitus tulisi kuitenkin molemmissa tapauksissa jättää kuuden kuukauden kuluessa henkilön saapumisesta väliaikaista oleskelua varten. Niissä tapauksissa, joissa ajoneuvo on ollut henkilön mukana Suomessa turistiautona ja joissa turistiauton käyttöaikaa on pidennetty tulliviranomaisen päätöksellä, ilmoituksen saisi kui-

tenkin tehdä ennen pidennetyin määräajan päättymistä. Ehdotuksen lähtökohtana on, että maassa väliaikaisesti oleskelevan tulisi tietää viimeistään tähän ajankohtaan mennessä, onko hän jäämässä Suomeen siten, että häntä voidaan pitää muuttajana autoverolaissa tarkoitetulla tavalla ja onko hänellä aikomusta ilmoittaa ajoneuvonsa muuttoautona Suomessa käytettäväksi. Ilmoitusvelvollisuus on tarkoitettu muuttoauton verokohtelun ehdottomaksi edellytykseksi. Muuttoautona ei näin ollen pidettäisi sellaista maassa käytössä olevaa ajoneuvoa, josta ei ole tehty asianmukaista muuttoautoa koskevaa veroilmoitusta säädettyssä määräajassa. Siten esimerkiksi valvonnassa kiinni jääneitä ja viranomaisaloitteesta verotettuja ajoneuvoja ei voitaisi katsoa muuttoautoiksi, vaikka muuttoauto-säännökseen myöhemmin vedottaisiinkin.

26 §. Pykälän 1 momentissa säädetään muuttoauton tuonnin edellytyksiä lieventävällä tavalla siitä, että muuttajalla on mahdollisuus ennen muuttoaan oleskella Suomessa tilapäisesti ilman, että tällainen oleskelu katkaisee muuttajan yhtäjaksoisen ulkomaillaolon. Voimassa olevan momentin mukaan työn vuoksi tapahtuva tilapäinen oleskelu Suomessa ennen muuttoa on mahdollista. Momenttia tarkistettaisiin työn vuoksi tapahtuvan oleskelun osalta ensinnäkin niin, että työn hakemisesta johtuva tilapäinen oleskelu rinnastettaisiin asunon hakemisesta johtuvaan oleskeluun. Varsinaisen työn tekemisen osalta momenttia tarkistettaisiin siten, että tällainen oleskelu voitaisiin katsoa lainkohdassa tarkoitetulla tavalla tilapäiseksi, jos se on lyhytaikaista ja satunnaista. Tämä vastaisi vakiintunutta verotuskäytäntöä, jossa on sallittu ulkomailla työskentelevän henkilön lyhytkestoinen, esimerkiksi virka- tai työmatkaan liittyvä käynti Suomessa ennen muuttoa. Tällainen käynti voi liittyä myös ulkomaille lähetetyn työntekijän raportointivelvollisuuteen työnantajalleen.

Piteneväaikaista, säännönmukaista tai toistuvaa työn tekemistä Suomessa ei sitä vastoin katsottaisi tilapäiseksi oleskeluksi ennen muuttoa. Tarkoituksena on välttää muuttoautoedun keinottelunomainen tavoittelu esimerkiksi sellaisissa tapauksissa, joissa työluonteensa puolesta antaa mahdollisuuden tehdä työtä Suomen ohella samanaikaisesti

toisessa maassa.

Säännöstä tilapäisen oleskelun mahdollisuudesta sovellettaisiin myös niihin tapauksiin, joissa muuttoauton veron alennus myönnetään ehdotuksen 25 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tavalla. Selkeyden vuoksi tämä mainittaisiin 26 §:n 1 momentissa. Koska laissa säädetty ulkomaillaoloa koskevat määräajat laskettaisiin näissä tapauksissa taaksepäin siitä ajankohdasta, jona henkilö on saapunut Suomeen väliaikaista oleskelua varten, myös tilapäinen maassaolo ennen tätä ajankohtaa olisi sallittu samoissa rajoissa kuin muidenkin muuttoautojen tuonnin kohdalla. Toisaalta muu kuin tilapäinen oleskelu Suomessa ennen tätä ajankohtaa ei olisi mahdollista, koska se katkaisisi 25 §:n 1 momentissa edellytetyn ulkomailla oleskelun yhtäjaksoisuuden. Suomessa oleskelun tilapäisyyttä arvioitaessa otettaisiin huomioon Suomen saapumista edeltävä yhden vuoden pituinen aika.

Edellä 25 §:n 2 momentin kohdalla mainittuihin perusteluihin viitaten autoverolain 26 §:n 2 momentista poistettaisiin tarpeettomana säännös, jonka mukaan ulkomailla oleskelun luonnetta arvioitaessa otetaan huomioon muuttoa edeltävä vuoden pituinen aika. Niin ikään momentista poistettaisiin tarpeettomana säännös opiskelun ja ansio-työn päällekkäisyydestä. Momentin viittaussäännöstä tarkistettaisiin teknisluonteisesti.

27 §. Pykälässä säädetään kiellosta antaa käytettäväksi tai muuten luovuttaa muuttoautona tuotu ajoneuvo muille kuin muuttajan perheenjäsenille ennen kuin pykälässä säädetty kolmen vuoden pituinen käyttöaika on kulunut umpeen. Pykälän 1 ja 2 momenttiin ei ehdoteta muutoksia. Lähtökohtana olisi siten edelleen, että muuttajan tulisi käyttää muuttoautoaan kaikkiaan kolmen vuoden ajan, josta vähintään yhden vuoden tulee kuluu Suomessa.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin edelleen nykyistä vastaavasti, että ajoneuvon käyttöaikaan luettaisiin se aika, jona ajoneuvo on käytetty ennen muuttoa ulkomailla, kun taas Suomessa ennen muuttoa kulunutta aikaa ei luettaisi muuttajan hyväksi käyttöaikaa laskettaessa. Pykälän 3 momenttia tarkistettaisiin kuitenkin vastaamaan vakiintunutta verotuskäytäntöä siten, että niitä päiviä, jotka

muuttaja on ajoneuvoineen viettänyt Suomessa ennen muuttoa autoverolain 26 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla tilapäisluonteisesti esimerkiksi lomamatkallaan, ei vähennettäisi käyttöajasta. Sitä vastoin niissä tapauksissa, joissa muuttoautoetu myönnetään maassa välittömästi ennen muuttoa väliaikaisesti oleskellelle 25 §:n 3 momentissa ehdotetulla tavalla, käyttöaikaa ei kertyisi henkilön Suomessa oloajalta, ei myöskään siinä tapauksessa, että ajoneuvo on tänä aikana ollut tosiasiaassa ulkomailla esimerkiksi muuttajan perheen käytössä. Käyttöajan ulkopuolelle jätettäisiin siten kokonaisuudessaan se aika, jonka henkilö on ollut Suomessa väliaikaisesti ennen muuttoaan aina siihen saakka, kun ajoneuvosta on tehty muuttoauton verotuspäätös. Tämä edistäisi osaltaan sitä, että ajoneuvo ilmoitettaisiin muuttoautoksi mahdollisimman aikaisessa vaiheessa.

Koska tarkoitus on edelleen, että käyttöaika kuluu siltä ajalta ennen muuttoa, jonka ajoneuvo on ollut ulkomailla, tämä koskisi myös niitä tilanteita, joissa muuttoauton veron alennus on myönnetty autoverolain 25 §:n 2 momentin sisältämän poikkeussäännöksen nojalla. Tämän mukaisesti käyttöaikaan laskettaisiin mukaan se aika, jona ajoneuvoa on käytetty opiskellessa ulkomailla. Tästä ei kuitenkaan ole tarpeen erikseen mainita käyttöaikaa koskevassa säännöksessä.

Pykälän 1 momentin mukaan muuttoauton luovutusrajoitusta koskeva määräaika voi muuton jälkeen kuluu ainoastaan ajoneuvon ollessa muuttajan käytössä Suomessa. Tätä on täsmennetty voimassa olevan pykälän 3 momentissa siten, ettei ajoneuvon käyttöajaksi katsota sitä muuton jälkeistä aikaa, jonka ajoneuvo on muualla kuin Suomessa. Käytännössä ajoneuvon voidaan katsoa olevan muuttajan käytössä Suomessa vain silloin, kun sekä ajoneuvo että muuttaja ovat täällä yhtä aikaa. Käyttöaika ei siten voi kuluu sinä aikana, jona muuttaja itse on muuttonsa jälkeen ulkomailla, vaikka ajoneuvo olisikin Suomessa. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan tältä osin täsmennettäväksi, jotta muuttajille tärkeän määräajan laskemisesta ei olisi epäselvyyttä. Ehdotettua säännöstä sovellettaisiin nykyistä verotuskäytäntöä vastaavalla tavalla niin, ettei käyttöajan Suomessa edellytetä kertyvän yhtenäiseltä ajanjak-

solta. Muuttajalla olisi siten mahdollisuus oleskella muuton jälkeen osan aikaa ulkomailla ja osan Suomessa, jolloin käyttöaikaan kuitenkin laskettaisiin mukaan vain ne ajanjaksot, jolloin muuttaja on ajoneuvoineen Suomessa. Ajoneuvon käyttöajan kulumisella olisi merkitystä näissä tapauksissa paitsi siitä syystä, että muuttaja voi karenssin päätyttyä myydä tai muutoin luovuttaa ajoneuvonsa veroseuraamuksitta Suomessa käytettäväksi, myös mahdollisen uuden muuttoauton tuonin kannalta. Lain 25 §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla henkilöllä on oikeus uuden muuttoauton tuontiin vasta kun aikaisemmin tuodun muuttoauton karenssiaika on päätytty.

Selkeyden vuoksi 27 §:n 3 momenttiin otettaisiin myös säännös käyttöajan alkamisajankohdasta Suomessa muuton jälkeen. Käytännössä selkein tapa on kytkeä määräajan laskeminen viranomaispäätökseen. Tästä syystä ehdotetaan, että käyttöaika Suomessa laskettaisiin muuttoautoetua koskevan verotuspäätöksen antopäivästä.

27 a §. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta luovuttaa muuttoauto veroseuraamuksitta kesken sen luovutusrajoitukselle säädetyin karenssiajan. Ehdotettu säännös sisältää poikkeuksen 27 §:n 1 momentissa säädettyyn luovutusrajoitukseen, jonka rikkominen johtaa muuttoautolle myönnetyn veron alennuksen takaisinperintään muuttajalta. Ehdotetun säännöksen mukaan muuttajalla olisi oikeus luovuttaa muuttoauto vaurioitumisen vuoksi vakuutusyhtiölle tai luovuttaa se ulkomailla käytettäväksi kesken karenssiajan. Jotta tällaista luovutusta ei katsottaisi 27 §:ssä tarkoitetuksi alennetun veron takaisinperintään johtavaksi luovutukseksi, ajoneuvo olisi poistettava ennen luovutusta Suomen rekisteristä. Ajoneuvon ulkomaille luovutukseen rinnastettaisiin säännöstä sovellettaessa tilanne, jossa muuttaja itse muuttaa ulkomaille ja vie Suomen rekisteristä poistetun ajoneuvon mukanaan.

Pykälän 1 momentissa tarkoitettua ajoneuvon ottaminen liikennekäyttöön tai sen uudelleen rekisteröinti johtaisi ajoneuvon uudelleen verotukseen. Toisin kuin muissa kesken karenssiajan tapahtuneissa luovutuksissa, veroseuraamusta ei kohdistettaisi näissä tapauksissa ajoneuvon luovuttaneelle.

seen muuttajaan vaan siihen, joka ottaa ajoneuvon käyttöön tai rekisteröi sen, esimerkiksi vakuutusyhtiöön, joka ottaa lunastamansa ajoneuvon liikennekäyttöön tai henkilöön, joka ilmoittaa ulkomailla olleen ajoneuvon Suomessa rekisteröitäväksi. Momenttiin sisällytettäisiin informatiivisuuden vuoksi viittaus 30 §:n 3 momenttiin, jossa säädetäisiin tarkemmin ajoneuvon uudelleen verotuksesta ja tähän liittyvästä veron kahdenkertaisen maksamisen välttämisestä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin kesken karenssiajan ajoneuvonsa 1 momentissa tarkoitetulla tavalla luovuttaneen muuttajan oikeudesta tuoda Suomeen uusi muuttoauto. Henkilöllä, joka on kesken karenssiajan vapautunut verovastuusta ajoneuvon ulkomaille viennin ja rekisteristä poiston perusteella, ei ehdotuksen mukaan olisi parempaa mahdollisuutta ryhtyä kerryttämään ulkomailla uuden muuttoauton tuomiseksi 25 §:n 1 momentissa säädettyjä määräaikoja kuin sellaisella muuttajalla, jonka osalta aikaisemmin tuodun muuttoauton karenssiaika kuluu 27 §:ssä säädetyllä tavalla vain siltä ajalta, jona muuttaja käyttää ajoneuvoa Suomessa. Tästä syystä uuden muuttoauton tuonnille säädettyjä ulkomaillaoloa ja ajoneuvon käyttöä koskevia määräaikoja ryhdyttäisiin laskemaan vasta kahden ja puolen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona henkilön aikaisemmin tuoman muuttoauton verotuspäätös on tehty.

30 §. Pykälässä säädetään kertaalleen verotetun, rekisteristä poistetun ajoneuvon kaksinkertaisen verotuksen välttämisestä tilanteessa, jossa ajoneuvo rekisteröidään ja näin ollen myös verotetaan Suomessa uudelleen. Säännöksen mukaan ajoneuvosta kannetaan sitä uudelleen rekisteröitäessä autoveroa vain se määrä, joka ylittää aikaisemmin kannetun veron alentamattoman määrän. Käytännössä säännös tarkoittaa, että jos ajoneuvo merkitään rekisteriin samanlaisena kuin se poistettiin rekisteristä, veroa ei tule lainkaan kannettavaksi siitä riippumatta, onko ajoneuvosta aikaisemmin kannettua veroa jollakin perusteella alennettu tai palautettu ensiverotuksen yhteydessä. Pykälässä tarkoitetun verotuksen toimittaa Ajoneuvohallintokeskus. Pykälään ei näiltä osin ehdoteta muutoksia.

Pykälän 3 momentiksi on tarpeen lisätä erillinen säännös ajoneuvon uudelleen rekis-

teröinnin yhteydessä toimitettavasta verotuksesta niitä tapauksia varten, joissa muuttoauto on kesken sen verottomalle luovutukselle säädetyn käyttöajan poistettu Suomen rekisteristä 27 a §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla. Tällaisessa tapauksessa luovutuksesta ei ehdotuksen mukaan seuraisi autoveron maksuunpanoa alkuperäiselle muuttajalle vaan sille, joka mahdollisesti ottaa käyttöön tai rekisteröi ajoneuvon uudelleen. Ajoneuvoa kohdeltaisiin tällöin autoverotuksessa samalla tavalla kuin jos kysymyksessä olisi mikä tahansa Suomessa ensimmäistä kertaa verotettavaksi tuleva ajoneuvo. Tämä tarkoittaisi sitä, että ajoneuvon sovellettaisiin sen verotusajankohdan eli uudelleen rekisteröintiajankohdan mukaisia veroperusteita esimerkiksi ajoneuvon verotusarvon ja ajoneuvolle myönnettävän ikähyvityksen samoin kuin muiden mahdollisten veron alennusten osalta.

Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi maksuunpantavasta verosta kuitenkin vähennettäisiin se määrä veroa, joka ajoneuvosta on ensimmäisen rekisteröinnin yhteydessä tosiasiaassa maksettu esimerkiksi siltä osin, kuin veroa on jäänyt muuttoauton veron alennuksen jälkeen maksettavaksi. Uudelle rekisteröijälle tai käyttöönottajalle maksuunpantaisiin näin ollen veroa se määrä, joka ajoneuvosta tulee autoverolain yleisten veroperusteiden mukaan kannettavaksi maassa ensimmäistä kertaa verotettavana ajoneuvona, vähennettynä aikaisemmin maksetun veron määrällä.

Edellä sanottu tarkoittaisi myös sitä, että jos ajoneuvoa uudelleen rekisteröivällä verovelvollisella itsellään olisi oikeus 25 §:ssä säädettyyn muuttoauton veron alennukseen, veroa alennettaisiin hänen kohdallaan sen mukaan kuin mainitussa lainkohdassa säädetään. Myös muut autoverolain verottomuutta koskevat säännökset voisivat tulla rekisteristä poistetun ja sittemmin maassa käytettävän ajoneuvon kohdalla sovellettaviksi. Siten esimerkiksi kesken muuttoauton karenssiajan ulkomaille myyty ja siellä rekisteröity ajoneuvo voitaisiin tuoda Suomeen 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuna turistiautona ilman veroseuraamusta mainitussa lainkohdassa säädettyjen edellytysten täyttyessä.

Koska muuttoautojen verottomalle luovu-

tukselle säädetyn käyttöajan seuranta kuuluu tullilaitoksen tehtäviin, on tarkoituksenmukaista, että pykälän 3 momentissa tarkoitetun verotuksen toimittaisi tullilaitos toisin kuin 1 momentissa tarkoitetun veron maksuunpanon, joka kuuluisi edelleen Ajoneuvohallintokeskukselle.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotukset

Laki

autoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 25 ja 26 § sekä 27 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 25 ja 26 § osaksi laissa 413/1997 sekä 27 §:n 3 momentti viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään lakiin uusi 27 a § ja 30 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 413/1997, uusi 3 momentti seuraavasti:

25 §

Maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään 80 000 markalla, jos:

1) muuttaja on välittömästi ennen muuttoa ollut ulkomailla yhtäjaksoisesti vähintään yhden vuoden ajan;

2) ajoneuvo on välittömästi ennen muuttoa ollut muuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistuksessa tai omistukseen johtuvassa hallinnassa ja muuttajan käytössä vähintään kuuden kuukauden ajan; sekä

3) tapauksessa, jossa muuttaja on aikaisemmin tuonut maahan alennetulla verolla tai verotta ajoneuvon, sen verottomalle luovutukselle säädetty tai määrätty määräaika on päättynyt ennen muuttoa Suomeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua oikeutta ei ole sillä, joka muuton ajankohtana on alle 18-vuotias eikä Suomessa aiemmin asuneella, joka on pääasiassa opiskellut ulkomailla muuttoaan edeltävän yhden vuoden aikana. Viimeksi mainitulle veron alennus myönnetään kuitenkin, jos hän osoittaa, että 1 momentissa säädetty edellytykset ovat täyttyneet yhtenäisiltä ajanjaksoilta ulkomailla sellaisena aikana, jolloin hän ei ole opiskellut.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu veron alennus myönnetään myös ennen muuttoa Suomessa väliaikaisesti oleskelleelle, jos hän osoittaa, että 1 momentissa säädetty edellytykset ovat täyttyneet välittömästi ennen hänen saapumistaan Suomeen väliaikaista oleskelua varten. Veron alennuksen edellytyksenä on tällöin lisäksi, että ajoneuvo ilmoitetaan verotettavaksi muuttotavarana kuuden

kuukauden kuluessa väliaikaisen oleskelun alkamisesta. Jos kysymyksessä on ajoneuvo, joka on ollut Suomessa väliaikaisesti verotta 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla ja jonka verottomalle käytölle säädettyä määräaika on pidennetty 32 §:ssä tarkoitettulla tavalla, ilmoitus voidaan tehdä ennen pidennetyn määräajan päättymistä, kuitenkin 18 kuukauden kuluessa väliaikaisen oleskelun alkamisesta.

26 §

Sen estämättä, mitä 25 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa ja 3 momentissa säädetään muuttajan oleskelusta ja ajoneuvon käytöstä ulkomailla, veron alennus myönnetään myös silloin, kun muuttaja on ennen muuttoaan tai ennen 25 §:n 3 momentissa tarkoitettua väliaikaisen oleskelunsa alkamista ollut asunnon tai työn hankinnan tai muuttajan olosuhteet huomioon ottaen pakottavaksi katsottavan syyn taikka tavanomaisen lomamatkan, satunnaisen työskentelyn tai muun niihin verrattavan lyhyehkön oleskelun johdosta tilapäisesti Suomessa.

Edellä 25 §:n 2 momentissa tarkoitetuksi opiskeluksi katsotaan yliopiston tai muun oppilaitoksen tutkinto-ohjelmaan kuuluvaan suoritukseen valmistautumista koskeva opiskelu ja siihen liittyvä harjoittelu, jollei toimintaa ole pidettävä itsenäisenä tutkimustoimintana.

27 §

Tätä pykälää sovellettaessa ajoneuvon käyttöajaksi ei katsota sitä aikaa ennen muut-

toa, jonka ajoneuvo on ollut vapaa-alueella tai muualla Suomessa, jollei ole kysymys 26 §:n 1 momentissa tarkoitettuun tilapäiseen oleskeluun liittyvästä käytöstä. Jos ajoneuvolle on myönnetty veron alennus 25 §:n 3 momentin nojalla, käyttäjäksi ei myöskään katsota aikaa siitä päivästä, jona momentissa tarkoitettu henkilö on saapunut maahan väliaikaista oleskelua varten siihen päivään, jona ajoneuvolle on verotuspäätöksellä myönnetty veron alennus. Muuton jälkeen ajoneuvon käyttäjän Suomessa katsotaan alkavan sinä päivänä, jona ajoneuvolle on verotuspäätöksellä myönnetty 25 §:ssä tarkoitettu veron alennus. Muuton jälkeen käyttäjäksi katsotaan kuitenkin vain se aika, jonka sekä ajoneuvo että muuttaja ovat Suomessa samanaikaisesti.

27 a

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, muuttaja voi ennen pykälässä säädetyn määräajan päättymistä luovuttaa rekisteristä poistetun ajoneuvon veroa suorittamatta vakuutusyhtiölle vaurioitumisen vuoksi taikka ulkomailla käytettäväksi. Jos näin luovutettu ajoneuvo otetaan käyttöön tai rekisteröidään uudelleen, ajoneuvon käyttöönottajän tai rekisteröijän on suoritettava ajoneuvosta veroa sen mukaan kuin 30 §:n 3 momentissa säädetään.

Jos 1 momentissa tarkoitettulla tavalla ajo-

neuvon luovuttanut tuo uudelleen maahan muuton yhteydessä ajoneuvon, sen veroa voidaan alentaa sen estämättä, mitä 25 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään. Tällöin 25 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädettyjen muuttajan ulkomaillaoloa sekä ajoneuvon käyttöä ja omistusta ulkomailla koskevien määräaikojen katsotaan kuitenkin alkavan kulua vasta 30 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona aikaisemmin tuodulle ajoneuvolle on myönnetty 25 §:ssä tarkoitettu veron alennus.

30 §

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei koske Suomessa aikaisemmin rekisteröityä ajoneuvoa, josta kannettua autoveroa on alennettu maahanmuuton yhteydessä 25 §:ssä säädetyllä tavalla, mutta jonka verottomalle luovutukselle 27 §:ssä säädetty määräaika ei ole päättynyt ennen ajoneuvon uudelleen rekisteröintiä. Jos tällainen ajoneuvo rekisteröidään tai pitäisi rekisteröidä Suomessa, ajoneuvosta kannetaan veroa tässä laissa säädettyjen perusteiden mukaan siltä osin kuin vero ylittää ajoneuvosta aikaisemmin maksetun veron. Veron maksuunpanon toimittaa tällöin tullilaitos.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

Laki

autoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 25 ja 26 § sekä 27 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 25 ja 26 § osaksi laissa 413/1997 sekä 27 §:n 3 momentti viimeksi mainitussa laissa, sekä lisätään lakiin uusi 27 a § ja 30 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 413/1997, uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

25 §

Maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään 80 000 markalla ehdolla, että

1) muuttaja on välittömästi ennen muuttoaan ollut ulkomailla yhtäjaksoisesti vähintään yhden vuoden ajan;

2) ajoneuvo on välittömästi ennen muuttoa ollut muuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistuksessa tai omistukseen johtavassa hallinnassa ja muuttajan käytössä vähintään kuuden kuukauden ajan; ja

3) jos muuttaja on aikaisemmin tuonut maahan verotta ajoneuvon, että sen verottomalle luovutukselle säädetty tai määrätty määräaika on päättynyt ennen muuttoa Suomeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua oikeutta ei ole muuton ajankohtana alle 18 vuoden ikäisellä henkilöllä eikä Suomessa aiemmin asuneella henkilöllä, joka on oleskellut ulkomailla pääasiassa opiskelun johdosta.

Ehdotus

25 §

Maahan muuttavan henkilön muuton yhteydessä tuoman yhden yksityistalouteen kuuluvan verollisen ajoneuvon veroa alennetaan enintään 80 000 markalla, jos:

1) muuttaja on välittömästi ennen muuttoaan ollut ulkomailla yhtäjaksoisesti vähintään yhden vuoden ajan;

2) ajoneuvo on välittömästi ennen muuttoa ollut muuttajan tai hänen aviopuolisonsa omistuksessa tai omistukseen johtavassa hallinnassa ja muuttajan käytössä vähintään kuuden kuukauden ajan; sekä

3) *tapauksessa, jossa* muuttaja on aikaisemmin tuonut maahan *alennetulla verolla* tai verotta ajoneuvon, sen verottomalle luovutukselle säädetty tai määrätty määräaika on päättynyt ennen muuttoa Suomeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua oikeutta ei ole *sillä, joka muuton ajankohtana on alle 18-vuotias eikä Suomessa aiemmin asuneella, joka on pääasiassa opiskellut ulkomailla muuttoaan edeltävän yhden vuoden aikana. Viimeksi mainitulle veron alennus myönnetään kuitenkin, jos hän osoittaa, että 1 momentissa säädetty edellytykset ovat täyttyneet yhtenäisiltä ajanjaksoilta ulkomailla sellaisena aikana, jolloin hän ei ole opiskellut.*

Edellä 1 momentissa tarkoitettu veron alennus myönnetään myös ennen muuttoa Suomessa väliaikaisesti oleskelleelle, jos hän osoittaa, että 1 momentissa säädetty edellytykset ovat täyttyneet välittömästi en-

nen hänen saapumistaan Suomeen väliaikaista oleskelua varten. Veron alennuksen edellytyksenä on tällöin lisäksi, että ajoneuvo ilmoitetaan verotettavaksi muuttotavaran kuuden kuukauden kuluessa väliaikaisen oleskelun alkamisesta. Jos kysymyksessä on ajoneuvo, joka on ollut Suomessa väliaikaisesti verotta 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla ja jonka verottomalle käytölle säädettyä määräaikaa on pidennetty 32 §:ssä tarkoitetulla tavalla, ilmoitus voidaan tehdä ennen pidennetyin määräajan päättymistä, kuitenkin 18 kuukauden kuluessa väliaikaisen oleskelun alkamisesta.

26 §

Sen estämättä, mitä 25 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetään muuttajan oleskelusta ja ajoneuvon käytöstä ulkomailla, veron alennus myönnetään myös silloin, kun muuttaja on ollut ennen muuttoaan työn, asunnon hankinnan tai muuttajan olosuhteet huomioon ottaen pakottavaksi katsottavan syyn, tavanomaisen lomamatkan tai siihen verrattavan lyhyehkön oleskelun johdosta tilapäisesti Suomessa.

Edellä 25 §:ssä tarkoitettu opiskeluksi katsotaan yliopiston tai muun oppilaitoksen tutkinto-ohjelmaan kuuluvaan suoritukseen valmistautumista koskeva opiskelu sekä tähän liittyvä harjoittelu, jollei toimintaa ole pidettävä itsenäisenä tutkimustoimintana. Oleskelun tarkoitusta arvioitaessa otetaan huomioon muutto edeltävä yhden vuoden pituinen aika. Ajanjakso, jona ulkomailla olija sekä harjoittaa opintoja että työskentelee ansiotarkoituksessa, katsotaan tätä pykälää sovellettaessa opiskeluksi.

26 §

Sen estämättä, mitä 25 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa ja 3 momentissa säädetään muuttajan oleskelusta ja ajoneuvon käytöstä ulkomailla, veron alennus myönnetään myös silloin, kun muuttaja on ennen muuttoaan tai ennen 25 §:n 3 momentissa tarkoitetun väliaikaisen oleskelunsa alkamista ollut asunnon tai työn hankinnan tai muuttajan olosuhteet huomioon ottaen pakottavaksi katsottavan syyn taikka tavanomaisen lomamatkan, satunnaisen työskentelyn tai muun niihin verrattavan lyhyehkön oleskelun johdosta tilapäisesti Suomessa.

Edellä 25 §:n 2 momentissa tarkoitettu opiskeluksi katsotaan yliopiston tai muun oppilaitoksen tutkinto-ohjelmaan kuuluvaan suoritukseen valmistautumista koskeva opiskelu ja siihen liittyvä harjoittelu, jollei toimintaa ole pidettävä itsenäisenä tutkimustoimintana.

27 §

Käyttöajaksi ei katsota sitä aikaa, jonka ajoneuvo on ennen muuttoa ollut vapaa-alueella tai muualla maassa taikka jonka ajoneuvo on muuton jälkeen muualla kuin Suomessa.

Tätä pykälää sovellettaessa ajoneuvon käyttöajaksi ei katsota sitä aikaa ennen muuttoja, jonka ajoneuvo on ollut vapaa-alueella tai muualla Suomessa, jollei ole kysymys 26 §:n 1 momentissa tarkoitettuun ti-

lapäiseen oleskeluun liittyvästä käytöstä. Jos ajoneuvolle on myönnetty veron alennus 25 §:n 3 momentin nojalla, käyttöajaksi ei myöskään katsota aikaa siitä päivästä, jona momentissa tarkoitettu henkilö on saapunut maahan väliaikaista oleskelua varten siihen päivään, jona ajoneuvolle on verotuspäätöksellä myönnetty veron alennus. Muuton jälkeen ajoneuvon käyttöajan Suomessa katsotaan alkavan sinä päivänä, jona ajoneuvolle on verotuspäätöksellä myönnetty 25 §:ssä tarkoitettu veron alennus. Muuton jälkeen käyttöajaksi katsotaan kuitenkin vain se aika, jonka sekä ajoneuvo että muuttaja ovat Suomessa samanaikaisesti.

27 a §

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, muuttaja voi ennen pykälässä säädetyn määräajan päättymistä luovuttaa rekisteristä poistetun ajoneuvon veroa suorittamatta vakuutusyhtiölle vaurioitumisen vuoksi taikka ulkomailla käytettäväksi. Jos näin luovutettu ajoneuvo otetaan käyttöön tai rekisteröidään uudelleen, ajoneuvon käyttöönottan tai rekisteröijän on suoritettava ajoneuvosta veroa sen mukaan kuin 30 §:n 3 momentissa säädetään.

Jos 1 momentissa tarkoitulla tavalla ajoneuvon luovuttanut tuo uudelleen maahan muuton yhteydessä ajoneuvon, sen veroa voidaan alentaa sen estämättä, mitä 25 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään. Tällöin 25 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädettyjen muuttajan ulkomaillaolla sekä ajoneuvon käyttöä ja omistusta ulkomailla koskevien määräaikojen katsotaan kuitenkin alkavan kulua vasta 30 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona aikaisemmin tuodulle ajoneuvolle on myönnetty 25 §:ssä tarkoitettu veron alennus.

30 §

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei koske Suomessa aikaisemmin rekisteröityä ajoneuvoa, josta kannettua autoveroa on alennettu maahanmuuton yhteydessä 25 §:ssä säädetyllä tavalla, mutta jonka verottomalle luovutukselle 27 §:ssä säädetty

määräaika ei ole päättynyt ennen ajoneuvon uudelleen rekisteröintiä. Jos tällainen ajoneuvo rekisteröidään tai pitäisi rekisteröidä Suomessa, ajoneuvosta kannetaan veroa tässä laissa säädettyjen perusteiden mukaan siltä osin kuin vero ylittää ajoneuvosta aikaisemmin maksetun veron. Veron maksuunpanon toimittaa tällöin tullilaitos.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 20 .*